

PAN

AMSTERDAM

ANGEVAREN ANTIQUAIRS

Binnen een zwart geschilderd passe-partout met een smalle goudkleurige band en een zwarte bies een afbeelding van de Hoge Brug over de Amstel, gezien vanaf de Buiten- Amstel te Amsterdam.

Links het pad langs de rivier, met een huis en omzoomd door bomen. Op het pad bevinden zich figuren en dieren en bij een steiger enkele vissers. Op de Amstel enkele roei- en zeilboten, varende zowel als aangemeerd.

De brug heeft een groot aantal bogen. Links vóór de bogen bevinden zich wat huisjes en steigers. Rechts voor de brug een pad met enkele huizen en geboomte.

Achter de brug zien we links voornamelijk geboomte, aan de rechterkant een zicht op de Zuiderkerkstoren, de Oude kerk en een molen.

De schildering toont een vogelvluchtperspectief, met een lage horizon en veel blauwe lucht met de suggestie van wolken.

De "Hoge Brug" is te identificeren als de 17e-eeuwse Hoge Sluisbrug, gebouwd ter hoogte van wat nu de Sarphatistraat is. De 17e-eeuwse brug werd in 1883 vervangen door de huidige, door W.H. Springer

ontworpen, brug.

Over de 17e-eeuwse brug:

“Van deze Amstelbrug, heeft men een der fraaiste Gezigten, langs den Binnen- en Buiten-Amstel. Naar binnen, ziet men verscheiden Kerken, Toorens en voorname

Gebouwen der Stad; naar buiten, den breedten Amstel, grimmelende inzonderheid des Maandags, van allerlei kleine vaartuigen...”

De kunstenaar gebruikte een gemengde techniek voor de vervaardiging van deze achterglas schildering.

Ten eerste het “achterglas schilderen” dat bestaat uit het in omgekeerde volgorde aanbrenge van de verflagen. (Normaal werkt men van achtergrond naar detail, bij het achterglas-schilderen werkt men van detail naar achtergrond).

Daarnaast werd de techniek van het verre églomisé gebruikt: een oude techniek die in het 14e-eeuwse receptenboek van Cennino Cennini uitgebreid werd beschreven, maar al in de Oudheid bekend was.

De verre églomisé-techniek houdt in dat men op de glasplaat, met behulp van gelatine of rauw eiwit, het in vorm geknipte bladgoud aanbracht. Op dat ondoorzichtige metaaloppervlak werd het ontwerp dat men wilde uitvoeren in spiegelbeeld overgebracht, waarna de tekening met een naald in het metaal, tot op het glas, gegraveerd werd. Hierna werden de ontstane lijnen met zwarte inkt bestreken en kwam de voorstelling aan de voorkant van de glasplaat tot leven.